

Overweging zondag 25 februari 2018 – Hier ben Ik

Jaar B, 2^e zondag van de Veertigdagentijd

Genesis 22. 1-2.9a. 10-13. 15-18 / Romeinen 8, 31b-34 / Marcus 9, 2-10

Op deze tweede zondag van de Veertigdagentijd leren we God te zien in een ander licht. Zoals Jezus in een ander licht kwam te staan in de evangelielezing; de zogenaamde Transfiguratie. In deze tijd van inkeer leren we door de Bijbel dat God zich steeds meer kenbaar wil maken aan de mens, steeds meer een relatie met ons wil, steeds meer pleit voor leven. Jezus, Gods Zoon, komt in een ander licht te staan.

God komt in een ander licht te staan in de woestijn – op die eenzame plek waar we denken dat niemand is, waar we ons alleen voelen, maar waar God toch is.

God komt in een ander licht te staan op de berg – op een plek dichtbij de hemel, waar we bidden en geïnspireerd vandaan komen.

God komt in een ander licht te staan waar Abraham is met zijn zoon Isaak. Waar God hem op de proef stelt en laat inzien dat Hij, God, géén mensenoffers behoeft. Dat Hij, God, voor mensen kiest, niet voor de dood. Het gaat in dit verhaal niet om de gruwelijke test waar God Abraham aan onderwerpt; het gaat niet om de blinde gehoorzaamheid van Abraham, maar het gaat hier om Gods beslissing: God wil niet dat Abraham zijn zoon offert. God kiest voor het leven: na Abraham zullen nog vele generaties komen. Daarmee is Abraham stamvader geworden van mensen die in deze ene God geloven. In deze ene God van leven, die zijn belofte nakomt. In deze ene God, die ons vraagt Hem te vertrouwen.

God komt in een ander licht te staan waar Jezus zich laat zien in de traditie van wet en profeten, te midden van Mozes en Elia. Waar Jezus door God zijn geliefde Zoon wordt genoemd, naar wie we moeten luisteren. Waar Jezus oplicht aan hen die bij hem zijn, die hem liefhebben; zijn dierbaarste vrienden Petrus, Jacobus en Johannes. In zijn ware

gedaante, zijn goddelijke gedaante. Jezus licht op waar we bij hem zijn in gebed. Maar we moeten ons niet laten verblinden door de vreugde van ons gebed, door dat licht dat ons dan kan overkomen. We zijn hier, op aarde en moeten die berg weer af, de wereld in. Terug naar het gewone leven, waar onrechtvaardigheid is en armoede, ziekte en geweld. Terug naar de wereld waar Jezus gekruisigd zal worden. Geloven we in deze geliefde Zoon van God, die wet en profeet is, die ons verlicht en inspireert en die wil dat we naar elkaar omzien?

God komt in een ander licht te staan wanneer we bereid zijn naar Hem te luisteren, zoals Gods stem uit de wolk ons opdraagt. Wanneer we alleen zijn, zonder ons te laten afleiden, in gebed. Als we ons gemoed door Hem laten verlichten, zonder ons te laten verblinden.

Bereid zijn naar God te luisteren – dat vergt rust en moed. Rust: geen afleiding, geen overbodige zaken, geen gerichtheid op ons zelf. Moed: om echt even stil te staan, stil te zijn en te luisteren naar Gods stem. Want God roept ons, zoals hij Abraham riep. En zullen wij dan net als Abraham zeggen: ‘Hier ben ik’? Zijn wij beschikbaar voor God als hij ons zoekt? Laten wij ons vinden? En: zijn we bereid te doen wat Hij van ons verlangt?

Met deze lezingen wordt de woestijn, onze Veertigdagentijd, een leefbare plek: een plek van overgave en een plek van hoop waarvan we nu weten dat God wil dat we leven. En een plek van gebed waarvan we nu weten: God is er. Een plek van verlichting waarvan we nu weten: Hij inspireert ons. Een plek van aandacht waarvan we nu weten: Hij wil dat we naar Hem luisteren.

Zo is de woestijn geen lege ruimte, geen dorre, dode plek, maar een oase van bezinning en hoop. Een plek om aan te sterken, een plek van waaruit we de wereld weer in kunnen. Vrij van twijfel, vol van vertrouwen.

We worden in deze lezingen gesterkt om om te zien. Om te zien naar God en naar onze medemens. Om te zien naar de wereld om ons heen, om leven te gunnen, om anderen ook in Gods licht te zien. God verlangt van ons om elkaar nabij te zijn, elkaar te helpen, elkaar leven te gunnen. Dat licht van God is er voor iedereen. Het is aan ons om ons niet op te offeren, maar om ons op te dragen aan God. Dáármee zijn we op weg naar Pasen.

Amen